

Ա. ՊՐԻԼ 24

Իմ պատմութեան գողգոթան կերտող Ապրիլ Քսանչորս,
Ըսէ, ի՞նչպէս մոռնամ քեզ, կրնա՞մ միթէ մոռնալ քեզ...
Դրացիիս բարեկամ, գրբիր ձեռքին մէջ սուսեր
Ըսիր, մըխէ՛ կուրծքին մէջ, մ'ըսեր ո՛չ ծեր, ո՛չ ծըծկեր...:

Դուն տառապանք բաշխեցիր. եղար նենգող, դաւադիր,
Մօտեցար զերթ մըսերիմ, բռնած ձեռքէս պինդ, տարի
Արեւելի վաչկասուն հորդաներու ջուրիէն,
Տարագրութեան անծանօթ նամբաներուն ալ մէջէն:

Ականջիս մէջ՝ խեղդամահ կուտաններու խուլ ճիչեր
Եղած մէկ մէկ երգեհոն, կուտան համերգ այս գիշեր.
Կ'առնեն թրուիչք սըլացիկ ինձ անծանօթ շրիմներ,
Ու կը դառնան զէնք, սուսեր, անոնց օրհնեալ նշխարներ:

Պիտի յիշեմ քեզ, Ա'պրիլ, որքան կանգուն է անխիղճ
Իմ պապերուն, ձագերուն, Աստիղեան ցեղը դահին.
Պիտի սըրեմ ես աւուա՛յ, ու նանկերով բունաւոր
Յօռնե՛մ զայն, ու գընեմ ե՛կ գերեզման վիմափոր:

Մինչեւ մեկնիլս առ յաւէտ, ժառանգաբաշխ իբրեւ հայր,
Ամէն տարի տոկոսով պիտ կըտակեմ իմ արդար
Հարստութիւնըս — ՎԼՐԷԺ —, որ իմ որդին ալ մեծցած
Աւերակացըդ վըրայ կերտէ կոթող յաղթապանծ:

Գ. Մ Ո Ւ Շ Ե Ն Յ